

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

YTTRANDEN

EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN

482:E PLENARSESSIONEN DEN 11 OCH 12 JULI 2012

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Förstärkning av de lokala myndigheternas, de icke-statliga organisationernas och arbetsmarknadsparternas deltagande och roll i genomförandet av Europa 2020-strategin" (förberedande yttrande)

(2012/C 299/01)

Föredragande: **Heidi LOUGHEED**

I en skrivelse av den 18 april 2012 uppmanade Cyperns arbetsmarknads- och socialförsäkringsminister Sotiroula Charalambous på det kommande cypriotiska rådsordförandeskapets vägnar Europeiska ekonomiska och sociala kommittén att utarbeta ett yttrande om

"Förstärkning av de lokala myndigheternas, de icke-statliga organisationernas och arbetsmarknadsparternas deltagande och roll i genomförandet av Europa 2020-strategin".

Facksektionen för sysselsättning, sociala frågor och medborgarna, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 27 juni 2012.

Vid sin 482:a plenarsession den 11–12 juli 2012 (sammanträdet den 12 juli 2012) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén enhälligt följande yttrande.

1. Rekommendationer

— EESK uppmanar EU-institutionerna och de nationella regeringarna att förnya sitt politiska åtagande att samarbeta med alla relevanta partner (Europaparlamentet, Regionkommittén, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, nationella parlament, regionala och lokala myndigheter, arbetsmarknadens parter, det organiserade civila samhället, nationella ekonomiska och sociala råd eller liknande organ, kommuner och alla andra typer av lokala myndigheter) inom ramen för Europa 2020-strategin.

— EESK åtar sig att bygga vidare på arbetet med de nationella ekonomiska och sociala råden och liknande organ och nationella företrädare för det organiserade civila samhället genom att fungera som en gemensam europeisk kontaktpunkt och tillhandahålla ett forum där de kan utveckla sitt eget arbete med Europa 2020-strategin.

— På lång sikt anser EESK att EU bör utveckla en långsiktig vision av det slutgiltiga målet för de berörda parternas deltagande och arbeta för att successivt utveckla detta.

— På kort sikt menar EESK att ett antal mindre förändringar skulle leda till betydande förbättringar. I synnerhet bör medlemsstaterna och Europeiska kommissionen omgående se över tidsplanen samt typerna av förfaranden så att alla berörda parter verkligen kan delta och gemensamt ansvara för dem.

2. Inledning

2.1 Den 18 april 2012 bad det kommande cypriotiska ordförandeskapet Europeiska ekonomiska och sociala kommittén att utarbeta ett yttrande om en förstärkning av de lokala

myndigheternas, de icke-statliga organisationernas och arbetsmarknadsparternas deltagande och roll i genomförandet av Europa 2020-strategin, eftersom Cypern har för avsikt att prioritera frågan under sitt ordförandeskap och vid det informella mötet i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) i juli 2012.

När den europeiska planeringsterminen nu är inne på sitt tredje år är det lämpligt att se över förfarandena för deltagande i Europa 2020-strategin för att fastställa hur dessa kan utvecklas.

2.2 EESK:s styrgrupp för Europa 2020-strategin har till uppgift att övervaka arbetet och sammanföra nationella ekonomiska och sociala råd och liknande organ i medlemsstaterna för att utbyta erfarenheter av hur förfarandena för deltagande i Europa 2020-strategin kan förbättras.

2.3 EESK:s roll i genomförandet av Europa 2020-strategin ⁽¹⁾ erkänns nu fullt ut, och kommittén skulle vilja framföra sina rekommendationer om hur förfarandena för deltagande i Europa 2020-strategin och den europeiska planeringsterminen kan förbättras.

3. Europa 2020 – ett nytt system

3.1 Europeiska unionen och dess invånare befinner sig i en allvarlig ekonomisk och finansiell kris som har fått svåra konsekvenser för EU som helhet och för medborgarna. Många medlemsstater har ställts inför mycket pressade situationer, och den stigande arbetslösheten förblir ett problem. EESK anser därför, vilket kommittén framfört i en lång rad yttranden under de senaste tre åren, att Europa 2020-strategin är viktigare än någonsin, eftersom den innehåller en heltäckande agenda för reformer som syftar till att säkerställa en hållbar tillväxt och bygga upp ett mer motståndskraftigt EU.

3.2 Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla är den viktigaste tillväxtstrategin med målsättningar inom centrala politikområden på EU-nivå och nationell nivå. Det är en mycket bred strategi, vars övergripande syfte är att stödja smart och hållbar tillväxt för alla och som omfattar utveckling inom innovation, forskning och utveckling, klimatförändringar, energi, arbetslöshet, industripolitik, social och territoriell sammanhållning, fattigdomsbekämpning och sammanhållningspolitik, för att bara nämna några områden.

3.3 Förvaltningen av Europa 2020-strategin har som syfte att föra samman europeiska, nationella och delade befogenheter i ett flernivåsystem och på så sätt öka den fördjupade europeiska integrationens legitimitet. Jämfört med Lissabonstrategin har Europa 2020-strategin sammankopplade flaggskeppsinitiativ, som skapar fokus och ger stöd inom viktiga tematiska områden, prioriteringar och överordnade mål och ett förstärkt och strikt övervakningssystem – med en möjlighet att kritiskt granska utvecklingen (eller bristen på utveckling) på nationell nivå.

3.4 Rapporteringsmekanismen skiljer sig från den i Lissabonstrategin, inte bara genom att den är mer fokuserad utan även genom att den nu ligger i linje med förfarandena inom de nya och förbättrade systemen för ekonomisk styrning. Detta innebär exempelvis att stabilitets- och konvergensprogrammet och de nationella reformprogrammen lämnas in samtidigt till Europeiska kommissionen, vilket ger en fullständigare bild av var enskilda medlemsstater befinner sig och i vilken riktning de vill utvecklas.

3.5 En förändring av förfarandet togs först upp i själva meddelandet om Europa 2020-strategin, där man slog fast att "vi behöver större egenansvar" och att det därför även krävs att aktörer på nationell och regional nivå och arbetsmarknadens parter bidrar mer. Ett särskilt åtagande gjordes om att både EESK och Regionkommittén skulle knytas närmare. Behovet av förfaranden för deltagande har påtalats vid flera tillfällen, främst i Europeiska rådets slutsatser från mars 2010 och i riktlinjerna för att utforma, genomföra och övervaka de nationella reformprogrammen i Europa 2020-strategin (*Guidance for drafting, implementing and monitoring National Reform Programmes under the Europe 2020 Strategy*) från Europeiska kommissionen, där man slår fast att det kommer att vara viktigt att upprätta ett nära samarbete med nationella parlament, arbetsmarknadens parter, regioner och andra berörda parter vid utarbetandet av de nationella reformprogrammen i syfte att öka egenansvaret för strategin.

4. Erfarenheter av den europeiska planeringsterminen

4.1 Efter tre år med Europa 2020-strategin står det klart att många medlemsstater satsar på att involvera arbetsmarknadens parter och det organiserade civila samhället i den europeiska planeringsterminen och att de har samarbetat med dessa partner i de nationella förfarandena. Dessa satsningar är emellertid ojämna och engagemanget varierar. Även i de fall då detta engagemang existerar varierar partnerernas verkliga deltagande i förfarandet. Trots att många medlemsstater faktiskt informerar och rådfrågar sina partner saknar förfarandet ofta fokus, och deltagarna kan få intrycket av att det är osammanhängande och saknar en övergripande strategi. EESK har tillsammans med andra framfört att man är bekymrad över de mycket snäva tidsgränserna, som ofta i praktiken innebär att det inte finns någon som helst tid för ordentliga diskussioner med arbetsmarknadens parter, organisationer inom det civila samhället eller regionala och nationella parlament. Dessa problem har inte bara uppmärksammats på nationell nivå. Många organisationer på europeisk nivå har ifrågasatt om inte förfarandet för och styrningen av den europeiska planeringsterminen liksom övervakningen inom Europa 2020-strategin skulle kunna förbättras. Europaparlamentet har lagt fram politiska rekommendationer i syfte att bättre definiera sin egen roll och på vilket sätt parlamentet kan bidra ⁽²⁾, och Regionkommittén kommer också inom kort att lägga fram sina riktlinjer.

4.2 Inom EESK har upprättandet av styrgruppen för Europa 2020-strategin skapat en viktig samlingspunkt för kommitténs arbete och gett EESK en grupp som har överblick över allt som rör Europa 2020-strategin och de förslag som är kopplade till denna, i stället för att kommittén endast har en fragmenterad

⁽¹⁾ Vilket framgår av slutsatserna från Europeiska rådets vårmöte både 2011 och 2012.

⁽²⁾ "How effective and legitimate is the European Semester? Increasing the role of the European Parliament", 2011.

bild. Representanter från kommissionen och andra aktörer deltar löpande i styrgruppens möten. För att förstärka den nationella länken bjuder styrgruppen regelbundet in de nationella ekonomiska och sociala råden och liknande organ i viktiga skeden av den europeiska planeringsterminen samt anordnar lokala evenemang i anslutning till Europa 2020-strategin i samarbete med nationella civilsamhällsaktörer. Detta arbete bör förstärkas och vidareutvecklas.

4.3 Även om fokus inte uteslutande har legat på den europeiska planeringsterminen och Europa 2020-strategin har den roll som EESK spelat när det gäller att sammanföra nationella ekonomiska och sociala råd och liknande organ också visat sig värdefull när det gäller att utveckla kommitténs och rådens analyser och förståelse av situationerna runt om i EU och stärka de förslag som såväl EESK som råden lägger fram.

5. Deltagandets värde och funktion

5.1 I syfte att göra den europeiska planeringsterminen så effektiv som möjligt står det klart att bättre och mer omfattande deltagande i Europa 2020-strategin skulle gynna själva strategin och i slutändan medborgarnas välfärd.

5.2 Europeiska unionen och dess medlemsstater tar ofta upp vikten av deltagande och medverkan från det organiserade civila samhället. Arbetsmarknadens parter och den bredare allmänheten har redan tillgång till ett antal olika förfaranden och system. Det är viktigt att vara tydlig med varför detta faktiskt är så viktigt och vad man kan uppnå genom ett välfungerande system som ökar deltagandet. Genom att proaktivt involvera arbetsmarknadens parter och det organiserade civila samhället kan man skapa

- *ett mycket större "avtryck"* när det gäller att sprida information i hela EU samt en betydande dominoeffekt,
- *ett större egenansvar* för strategierna, om de uppfattas som ett resultat av alla berörda parter bidrag,
- *ett system för tidig varning* – genom att organisationer inom det civila samhället och arbetsmarknadens parter befinner sig mycket närmare den lokala nivån kan de fungera som ett system för tidig varning om mikrotrender som håller på att utvecklas långt innan dessa kan uppfattas på nationell eller europeisk nivå,
- *kapacitet att testa idéer och utveckla lösningar* – inte oväntat är det de som arbetar mest ute på fältet som ofta kan prova förslag innan de genomförs fullt ut och som ofta föreslår mycket pragmatiska och effektiva lösningar,
- *bättre genomförande* – i många fall är det arbetsmarknadens parter och organisationerna i det civila samhället som själva kommer att ansvara för det faktiska genomförandet av förslagen på fältet.

6. Specifika förslag för att förbättra förfarandena för deltagande i Europa 2020-strategin

6.1 Efter att ha tittat på de förfaranden som hittills använts på både europeisk och nationell nivå menar EESK att mycket behöver göras och att dessa förfaranden kan utvecklas till ett system som verkligen kan säkerställa ett stabilt partnerskap mellan EU-institutionerna, nationella regeringar, arbetsmarknadens parter, organisationer inom det civila samhället, nationella och regionala parlament och andra berörda parter. Mycket av detta kommer att kräva riktade och gemensamma insatser och kommer inte att kunna genomföras snabbt. EESK anser emellertid att sådana system bör utvecklas genom att man gradvis bygger upp en strategisk och heltäckande partnerskapsprocess på flera nivåer, samtidigt som man snabbt genomför enkla åtgärder som kan leda till förbättringar på kort sikt.

6.2 Framför allt uppmanar EESK samtliga EU-institutioner och nationella regeringar att bekräfta sitt politiska åtagande att mer regelbundet och systematiskt involvera arbetsmarknadens parter, organisationer inom det civila samhället, nationella parlament, regionala och lokala myndigheter och alla andra berörda parter och se till att detta sker på ett så heltäckande sätt som möjligt inom ramen för stabila, fungerande och hållbara förfaranden för deltagande i Europa 2020-strategin. I Lisabonfördraget framhålls behovet av att rådfråga det civila samhället på EU-nivå i beslutsprocessen. Om medlemsstaterna ska få ett större egenansvar och engagemang i såväl Europa 2020-strategin som den europeiska planeringsterminen bör de visa samma disciplin genom att rådgöra med sina ekonomiska och sociala råd och liknande organ så ofta som möjligt.

7. EESK

7.1 När det gäller vår egen roll anser EESK att det är avgörande att kommittén fortsätter att fokusera på och strategiskt engagera sig i alla områden av Europa 2020-strategin för att även i fortsättningen kunna se möjliga samverkans effekter som skapas genom strategin och dess enskilda delar.

7.2 EESK anser att det arbete som kommitténs egen styrgrupp för Europa 2020-strategin utför bör fortsättas och vidareutvecklas. Styrgruppen bör fortsätta att fokusera på strategin och dess konsekvenser för allmänheten och bör bygga vidare på sin interna kommunikation med de ledamöter som inte deltar i styrgruppens arbete för att se till att alla kan dra nytta av gruppens övergripande perspektiv och inblick.

7.3 EESK anser att det arbete som kommittén successivt har genomfört när det gäller att samordna förbindelserna mellan och arbetet inom de nationella ekonomiska och sociala råden, där sådana finns, har gett mycket goda resultat, men att det skulle kunna förbättras. Många av dessa organisationer har också en roll att spela på nationell nivå i Europa 2020-strategin, vilket också gäller för många av deras medlemmar. När det gäller att förbättra deltagandet i Europa 2020-strategin anser EESK att detta är ett område där snabba och enkla åtgärder skulle kunna ge mycket positiva effekter. EESK anser att kommittén har idealiska förutsättningar att fungera som en kontaktpunkt på europeisk nivå för de nationella ekonomiska och sociala råden och liknande organ, särskilt för att hjälpa dem med deras eget arbete inom Europa 2020-strategin. Kommittén

är beredd att göra ett sådant åtagande och att inleda processen att ytterligare förstärka kontakten och samarbetet genom att så snart som möjligt involvera de nationella ekonomiska och sociala råden och liknande organ i ett evenemang som kretsar kring Europa 2020-strategin.

8. Snabba insatser för att skapa förändring på kort sikt

8.1 EESK ställer sig fullständigt bakom det cypriotiska ordförandeskapets planer på att förstärka deltagandeförfarandena inom Europa 2020-strategin och att ägna en del av det informella mötet i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) i juli 2012 åt att diskutera denna fråga. EESK stöder detta fullt ut som en bra utgångspunkt för medlemsstaterna och Europeiska kommissionen att grundligt överväga hur de själva kan förbättra sina insatser.

8.2 EESK uppmanar alla medlemsstater att skapa klarhet på nationell nivå om vilka offentliga organ som ansvarar för vilka åtgärder i Europa 2020-strategin och förhållandet mellan de organ som ansvarar för samordningen och övervakningen av de nationella reformprogrammen och de organ som ansvarar för det faktiska genomförandet. Även en enkel precisering av detta i varje medlemsstat skulle ge aktörerna möjlighet att samarbeta med rätt organ på ett effektivare sätt.

8.3 EESK menar att fullständig öppenhet om vilka former av deltagande som används i varje medlemsstat liksom beskrivningar av de förfaranden och instrument som regeringarna har för avsikt att använda kommer att ge alla en överblick över vad som händer, varför och på vilket sätt.

8.4 EESK anser att Europeiska kommissionen och medlemsstaterna omgående bör se över tidsplanen för de olika åtgärderna inom den europeiska planeringsterminen. Det viktigaste ständiga problem som nästan alla berörda parter har påtalat inom de befintliga strukturerna är att det inte finns tid att ta fram välgrundade svar eller hålla en ordentlig debatt. Medlemsstaterna bör snarast möjligt se över de tidsfrister som de för närvarande tillämpar för att undersöka om dessa kan göras mer rimliga.

8.5 EESK uppmanar kraftfullt lokala och regionala myndigheter att öka sitt engagemang i arbetet med Europa 2020-strategin, dels inom sina nationella ramverk, dels direkt på EU-nivå. Regionkommitténs inrättande av övervakningsplattformen för Europa 2020 är ett utmärkt steg i riktning mot detta mål. EESK anser att detta större engagemang bör stödjas av de nationella regeringarna. Den kunskap som lokala och regionala myndigheter har om lokal utveckling och möjliga tillämpningar är en viktig del av allt det som ska på plats för att Europa 2020-strategin ska få full effekt.

9. Utveckling av ett långsiktigt heltäckande förfarande för deltagande i Europa 2020-strategin

9.1 EESK menar att det redan finns mycket användbara modeller för att skapa stabila strukturer för permanent dialog. EESK anser att *Europeisk kod för ideburna organisationers medverkan i beslutsprocessen* från Europarådet⁽³⁾ utgör en utmärkt ram och

uppsättning principer för detta arbete, som kan användas i samband med Europa 2020-strategin. Genom att tillämpa dessa principer kommer EU och medlemsstaterna gradvis att kunna flytta diskussionerna från en ganska låg nivå av deltagande, som främst är inriktad på att ge **information**, via ett öppet **samråd** och en utveckling av **dialogen** mellan deltagarna till att slutligen skapa ett verkligt **partnerskap** – de fyra viktigaste stegen i deltagandeprocesserna som beskrivs i koden. EESK anser att förfarandena i Europa 2020-strategin successivt bör röra sig genom dessa deltagarstadier. I koden presenteras också en rad mycket användbara verktyg, som skulle kunna användas i Europa 2020-processerna.

9.2 Det organiserade civila samhället i medlemsstaterna bör involveras i hela den europeiska planeringsterminen. En mycket viktig process i **utformningen** är utarbetandet av de nationella reformprogrammen. Medlemsstaternas process för att utarbeta dessa bör bygga på en bred och mer samarbetsinriktad dialog med arbetsmarknadens parter och det organiserade civila samhället. Dessa aktörer kan inte bara bistå med sakkunskap när det gäller att fastställa mål och utforma program och strategier för områden som sysselsättning, utbildning och social delaktighet, utan de är även grundläggande aktörer när det gäller att genomföra dessa strategier.

9.3 Ett annat centralt steg i den europeiska planeringsterminen är offentliggörandet och översynen av de landsspecifika rekommendationerna. Arbetsmarknadens parter och det organiserade civila samhället i Europa måste informeras och rådfrågas om de landsspecifika rekommendationerna för varje medlemsstat. I detta sammanhang är tidsramarna avgörande för att det organiserade civila samhället ska få möjlighet att delta i ett tidigt skede i utarbetandet av kommande projekt för de följande cyklerna.

9.4 EESK har i tidigare yttranden föreslagit benchmarking som ett sätt att **mäta framstegen i genomförandet** av Europa 2020-strategin. Här genomför de nationella ekonomiska och sociala råden eller liknande organ analyser och fastställer egna prioriterade kriterier med hjälp av statistik som finns fritt tillgänglig på Eurostats webbplats. Vissa ekonomiska och sociala råd arbetar redan på detta sätt, och andra nationella ekonomiska och sociala råd bör uppmanas att ta efter. Genom denna benchmarking kan de berörda aktörerna kontinuerligt övervaka genomförandet av reformerna. Detta utgör ett värdefullt bidrag till översynen av de nationella reformprogrammen.

9.5 Det bör vidtas åtgärder för att vitalisera debatten om genomförandet av Europa 2020-strategin i medlemsstaterna, och regeringarna bör utveckla effektivare processer för **återkoppling** beträffande resultaten av den bredare civila och sociala dialogen om strategin. Här kan det civila samhället spela en särskilt viktig roll i uppföljningen. Regelbundna konferenser i medlemsstaterna där alla relevanta aktörer deltar skulle kunna innebära ett viktigt bidrag, liksom offentliga utfrågningar i parlamentet där de nationella reformprogrammen presenteras.

9.6 Den ökande medvetenheten inom EU-institutionerna om behovet av samråd med det organiserade civila samhället står i kontrast till de svårigheter som majoriteten av de nationella ekonomiska och sociala råden och liknande organ i dag står inför. Dessa organisationer finansieras ofta huvudsakligen med

⁽³⁾ http://www.coe.int/t/ngo/code_good_prac_en.asp.

offentliga medel. I många medlemsstater har de fått sina budgetar kraftigt nedskurna. Detta har lett till att de nationella ekonomiska och sociala råden och liknande organ endast inriktar sig på nationella prioriteringar och har minskat sitt deltagande på EU-nivå. EU-institutionerna bör undersöka hur de kan stödja och bistå dessa organisationer, åtminstone när det gäller deras bidrag till den europeiska planeringsterminen.

9.7 Eftersom det kan vara särskilt värdefullt att ha en huvudsaklig kontaktpunkt för uppföljningen med de nationella ekonomiska och sociala råden och liknande organ skulle Europeiska kommissionen kunna överväga att ge EESK ansvar och stöd för att anordna en konferens med samtliga nationella ekonomiska och sociala råd och liknande organ och institutioner minst en gång om året. Tidpunkten för konferensen bör planeras noga för att passa in i den europeiska planeringsterminen, och syftet skulle vara att diskutera planeringsterminen, Europa 2020-strategin och deras bidrag och bästa praxis inom detta område.

10. Berörda parter

10.1 EESK anser att de berörda parterna också själva skulle kunna förnya sitt engagemang i Europa 2020-strategin. Även om huvudansvaret ligger på medlemsstaterna, som behöver se över sina förfaranden för att involvera parterna, skulle de berörda parterna själva kunna lära mer från varandra och satsa mer på att ta direkta kontakter med såväl EU-institutionerna som nationella regeringar. Trots att regeringarna omgående bör se över tidsramarna för förfarandena bör även de berörda parterna förbättra sin egen förhandsplanering när de gäller de olika stadierna i den europeiska planeringsterminen.

11. Specifika förslag i relation till sysselsättning, fattigdom och utanförskap

11.1 I sin förfrågan till EESK framhöll det cypriotiska ordförandeskapet specifikt behovet av input för att bättre involvera civilsamhället i implementeringen och uppföljningen inom politikområden som fattigdom och utanförskap. EESK anser att de berörda aktörernas deltagande i en strukturerad och regelbunden dialog, på EU-nivå och nationell nivå, på ett avgörande sätt påverkar möjligheterna att finna effektiva lösningar inom dessa politikområden.

11.2 Det är av värde att **utveckla partnerskapsarbetet** (stakeholder approach) och den strukturerade dialogen med civilsamhällets aktörer avseende politikutformning, genomförande och uppföljning i arbetet med plattformen mot fattigdom och utanförskap. Inom områden som fattigdom och utanförskap är det ofta civilsamhällets aktörer som i första led möter och väcker uppmärksamhet om trender och samhällsutveckling. Deras fokuserade arbete i framhållandet av brukarperspektivet, det

preventiva arbetet, men också utvecklandet och utförandet av innovativa tjänster till dessa målgrupper, ger en värdefull kunskap och erfarenhet i strategiarbetet mot fattigdom och utanförskap. Här vill EESK betona vikten av den sociala ekonomins och de icke-statliga organisationernas strategiska roll som syftar till att minska fattigdom, främja skapandet av nya arbetstillfällen och utveckla tjänster som på ett kreativt sätt uppfyller samhällets behov.

11.3 Viktigt att nämna inom dessa politikområden är medlemsstaternas s.k. socialrapport (National Social Reports, NSR) som är ett komplement till de nationella reformprogrammen och tas fram av kommittén för socialt skydd (Social Protection Committee). Denna rapport, som bygger på den öppna samordningsmetoden, utvärderar den sociala dimensionen av Europa 2020-strategin. Rapporten identifierar de mest omedelbara reformerna utifrån den årliga tillväxtstrategin samt lägger fram förslag på konkreta insatser. Det är centralt att ta fram en process för att på ett bättre sätt **involvera berörda aktörer i processen med NSR**, vilket inte sker i tillräcklig mån samt att bättre knyta dessa till de nationella reformprogrammen. Det är av största vikt att den öppna samordningsmetoden för socialt skydd stärks med utgångspunkt i integrerade nationella strategier i syfte att etablera en starkare koppling till den europeiska plattformen mot fattigdom.

11.4 Det på EU-nivå **årliga evenemanget mot fattigdom och utanförskap** bör följas upp med en motsvarande hearing på nationell nivå i samarbete med det offentliga, personer som lever i fattigdom, icke-statliga organisationer, organisationer inom den sociala ekonomin, arbetsmarknadens parter och andra aktörer inom det civila samhället i syfte att tillsammans undersöka framsteg och brister inom dessa politikområden och rekommendera reformer. Detta bör ske tidsmässigt i takt med skrivandet av de nationella reformprogrammen.

11.5 Även anordnandet av **löpande dialogmöten och samråd** om specifika frågor bör schemaläggas i förväg så att intresserade aktörer kan anmäla sitt intresse. Partnerskapsarbetet bör även omfatta en granskning av de sociala effekterna av den årliga tillväxtöversikten och de framsteg som gjorts.

11.6 De nationella reformprogrammen och fastställandet av nationella mål är nyckelkomponenter i strävan att genomföra Europa 2020-strategin och de politiska strategierna för att minska fattigdom. Viktigt är att **säkerställa att fattigdomsmålet är rätt dimensionerat** så att det inkluderar grupper i risk för fattigdom och det kumulativa utanförskapet för att säkerställa att strategier och reformer riktas effektivt till dessa grupper. Här är involvering och partnerskap med aktörer inom civilsamhället centralt då de ofta tidigt upptäcker nya riskgrupper eller identifierar ökande risker för grupper i utanförskap.

Bryssel den 12 juli 2012

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs
ordförande
Staffan NILSSON